

KỂ CHUYỆN LỚP 4

Trường Tiểu học Long Biên

Thứ tư ngày 15 tháng 4 năm 2022

KỂ CHUYỆN

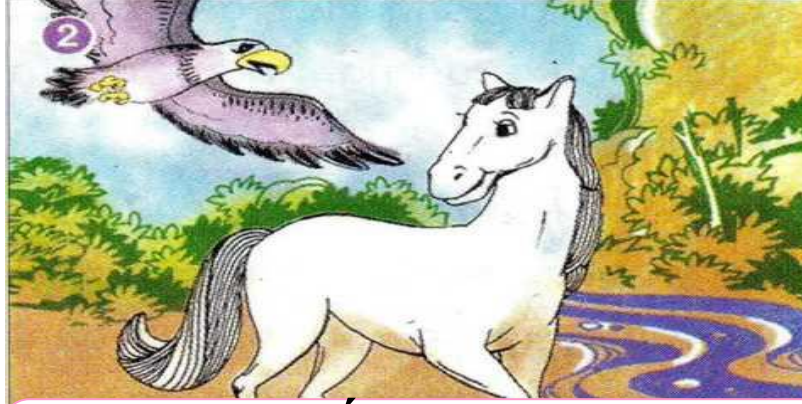
ĐÔI CÁNH CỦA NGỰA TRẮNG

Đôi cánh của Ngựa Trắng

Hai mẹ con Ngựa Trắng
quần quít bên nhau.

Ngựa Trắng ước ao có
đôi cánh như Đại Bàng.

Ngựa Trắng xin phép mẹ
được đi xa cùng Đại Bàng.

Sói Xám ngáng đường
Ngựa Trắng.

Đại Bàng Núi cứu
Ngựa Trắng thoát nạn.

Ngựa Trắng cảm thấy chân
mình đang bay như Đại Bàng.

ĐÔI CÁNH CỦA NGỰA TRẮNG

Ngày xưa, có một chú Ngựa Trắng rất thơ ngây. Bộ lông chú trắng nõn nà như một đám mây bông bồng bênh trên nền trời xanh thẳm. Mẹ chú yêu chú lắm. Mẹ hay căn dặn:

- Con phải ở cạnh mẹ đây. Con hãy hí to lên khi gọi mẹ nhé!

Mỗi khi nghe mẹ gọi, Ngựa Trắng hí lên những tiếng non nót thật đáng yêu. Những lúc ấy, ngựa mẹ vô cùng vui sướng. Ngựa mẹ chỉ thích dạy con tập hí hơn là luyện cho ngựa con phi dẻo dai hoặc những cú đá hậu mạnh mẽ.

Gần nhà chú Ngựa Trắng ấy có anh Đại Bàng Núi. Anh ta sở cánh thật vững vàng. Mỗi lúc lượn vòng, cánh không động, khẽ nghiêng bên nào là chao bên ấy, bóng cứ loang loáng trên bãi cỏ.

Ngựa Trắng mê quá, chú cứ ước ao như anh Đại Bàng. Có lần chú nói với Đại Bàng:

- Anh Đại Bàng ơi! Làm thế nào để có cánh như anh?

Đại Bàng đáp:

- Phải đi tìm! Cứ quanh quẩn bên mẹ mãi thì bao giờ mới có cánh.

Thế là Ngựa Trắng xin phép mẹ lên đường cùng Đại Bàng. Thoáng cái đã xa lắm... Chưa thấy "đôi cánh" đâu nhưng Ngựa Trắng đã gặp nhiều cảnh lạ, Ngựa thích thú vô cùng nhưng chỉ phiền là trời mỗi lúc một tối, thấp thoáng đâu đây những vệt sáng sao trời.

Bỗng có tiếng “hú... ú... ú” văng lên mỗi lúc một gần. Rồi trong bóng tối hiện ra một con Sói Xám sừng sững ngang đường. Ngựa Trắng meo meo gọi mẹ. Sợ quá, Ngựa nhắm nghiền mắt lại.

Sói Xám cười man rợ và nhảy chồm lên. Sói nghĩ bụng:

- Mình sẽ có được miếng mồi ngon.

Khi Sói Xám nhảy chồm tới thì Đại Bàng đã kịp lao đến giáng mạnh xuống giữa trán Sói Xám. Sói hét to:

- Ối!

Thế rồi, Sói cúp đuôi chạy một mạch về rừng.

Ngựa Trắng mở mắt thấy loang loáng bóng Đại Bàng Núi. Ngựa Trắng lại khóc, gọi mẹ, Đại Bàng dỗ dành:

- Đừng khóc! Anh đưa em về với mẹ!

Ngựa Trắng meo meo:

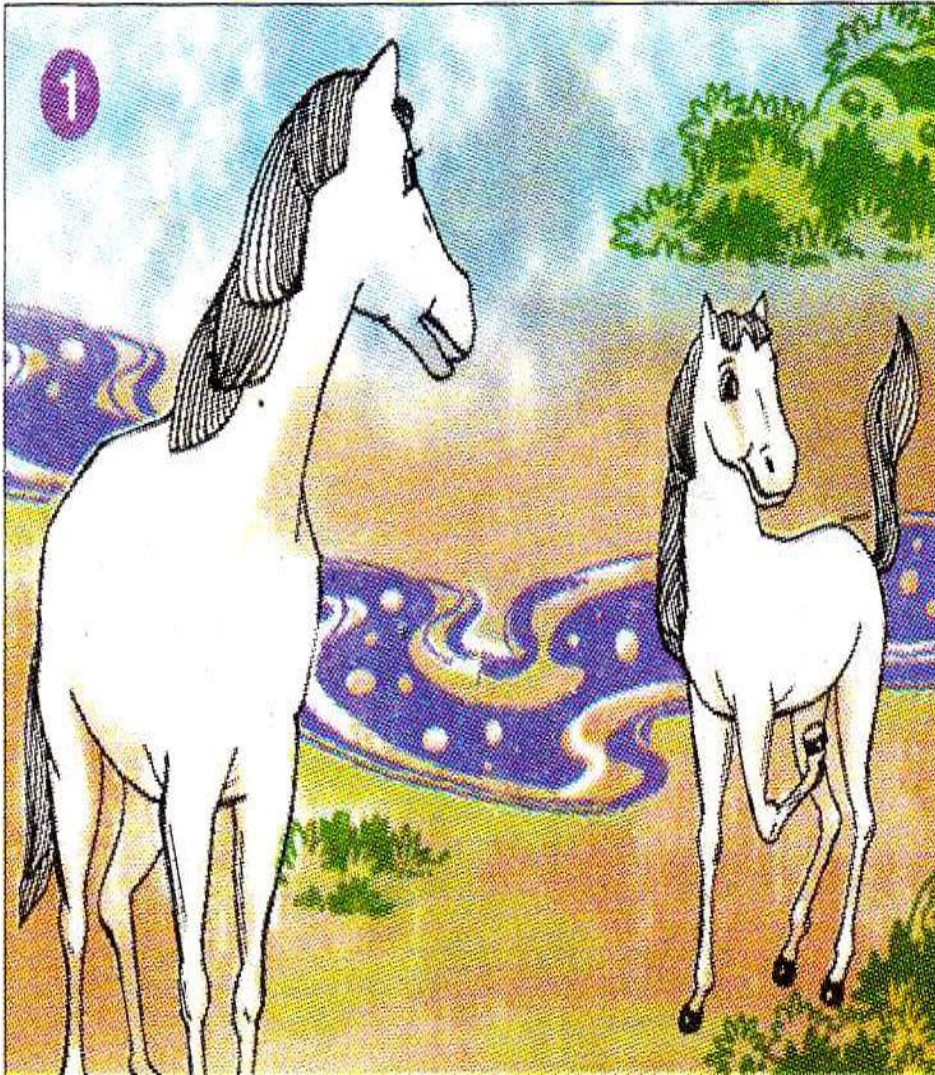
- Nhưng em không có cánh!

Đại Bàng cười, chỉ vào bốn chân của Ngựa Trắng.

- Cánh của em đây chứ đâu! Nếu phi nước đại, em còn “bay” nhanh hơn anh đấy chứ!

Đại Bàng Núi sai cánh, Ngựa Trắng chồm lên và thấy bốn chân mình thật sự bay như cánh của Đại Bàng.

.....HẾT.....

1. Ngày xưa, có một chú ngựa trắng, trắng nõn nà như một đám mây bông bồng bênh trên nền trời xanh thẳm. Mẹ chú ta yêu chú ta nhất, lúc nào cũng dặn :

- Con phải ở cạnh mẹ đây. Con hãy hí to lên khi mẹ gọi nhé !

Ngựa Mẹ gọi con suốt ngày. Tiếng ngựa non hí thật đáng yêu. Ngựa Mẹ sung sướng lắm nên thích dạy con tập hí hơn là luyện cho vó con phi dẻo dai hoặc đá hậu thật mạnh mẽ.

2. Gần nhà Ngựa có anh Đại Bàng Núi. Đó là một con chim non nhưng sải cánh đã vững vàng. Mỗi lúc nó liệng vòng, cánh không động, khẽ nghiêng bên nào là chao bên ấy, bóng cứ loang loáng trên bãi cỏ.

Ngựa Trắng mê quá, cứ ước ao được bay như Đại Bàng.

- Anh Đại Bàng ơi ! Làm thế nào để có cánh như anh ?

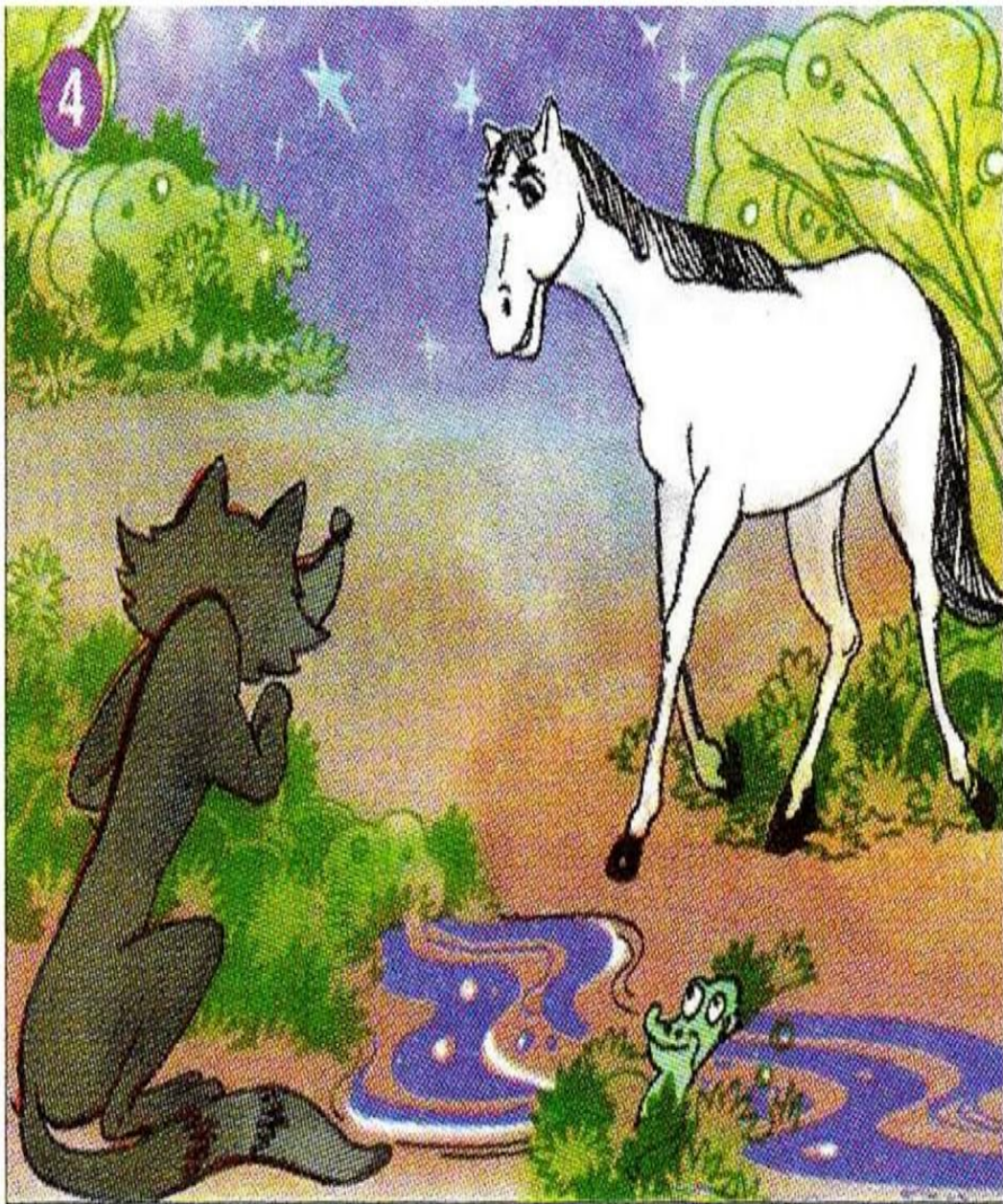
Đại Bàng cười :

- Phải đi tìm ! Cứ quanh quẩn cạnh mẹ, biết bao giờ mới có cánh !

3. Thế là Ngựa Trắng xin phép mẹ lên đường cùng Đại Bàng. Thoáng cái đã xa lắm ...

Chưa thấy “đôi cánh” đâu nhưng Ngựa ta đã gặp bao nhiêu là cảnh lạ. Chỉ phiền là mỗi lúc trời một tối, và thấp thoáng đâu đây đã lấp lánh những đốm sao.

4. Bỗng có tiếng “ hú...ú...ú ” vẳng lên mỗi lúc một gần. Rồi từ trong bóng tối hiện ra một con Sói xám sừng sững ngang đường. Ngựa Trắng meo mào gọi mẹ.

Sói xám cười man rợ và nhảy chồm đến.

- Ôi! ...

Không phải tiếng Ngựa Trắng thét lên mà là tiếng Sói Xám rống to. Một cái gì từ trên cao giáng rất mạnh xuống giữa trán Sói Xám

5. Ngựa Trắng mở mắt thấy loang loáng bóng Đại Bàng Núi. Thì ra đúng lúc Sói vồ Ngựa Trắng, Đại Bàng từ trên cao đã kịp lao đến giáng mạnh xuống giữa trán Sói Xám. Sói hét to:

- Ôi!

Thế rồi, Sói cúp đuôi chạy một mạch về rừng.

6. Ngựa Trắng lại khóc, gọi mẹ. Đại Bàng Núi vỗ nhẹ cánh dỗ dành:

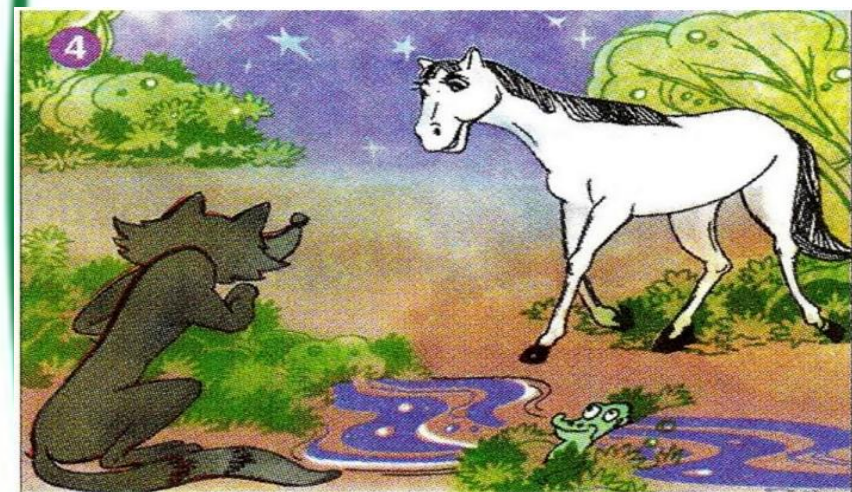
- Đừng khóc! Anh đưa về với mẹ!
- Nhưng mà em không có cánh!

Đại Bàng cười, chỉ vào bốn chân ngựa Trắng:

- Cánh của em đây chứ đâu! Nếu phi nước đại, em còn “bay” nhanh hơn cả anh nữa ấy chứ!

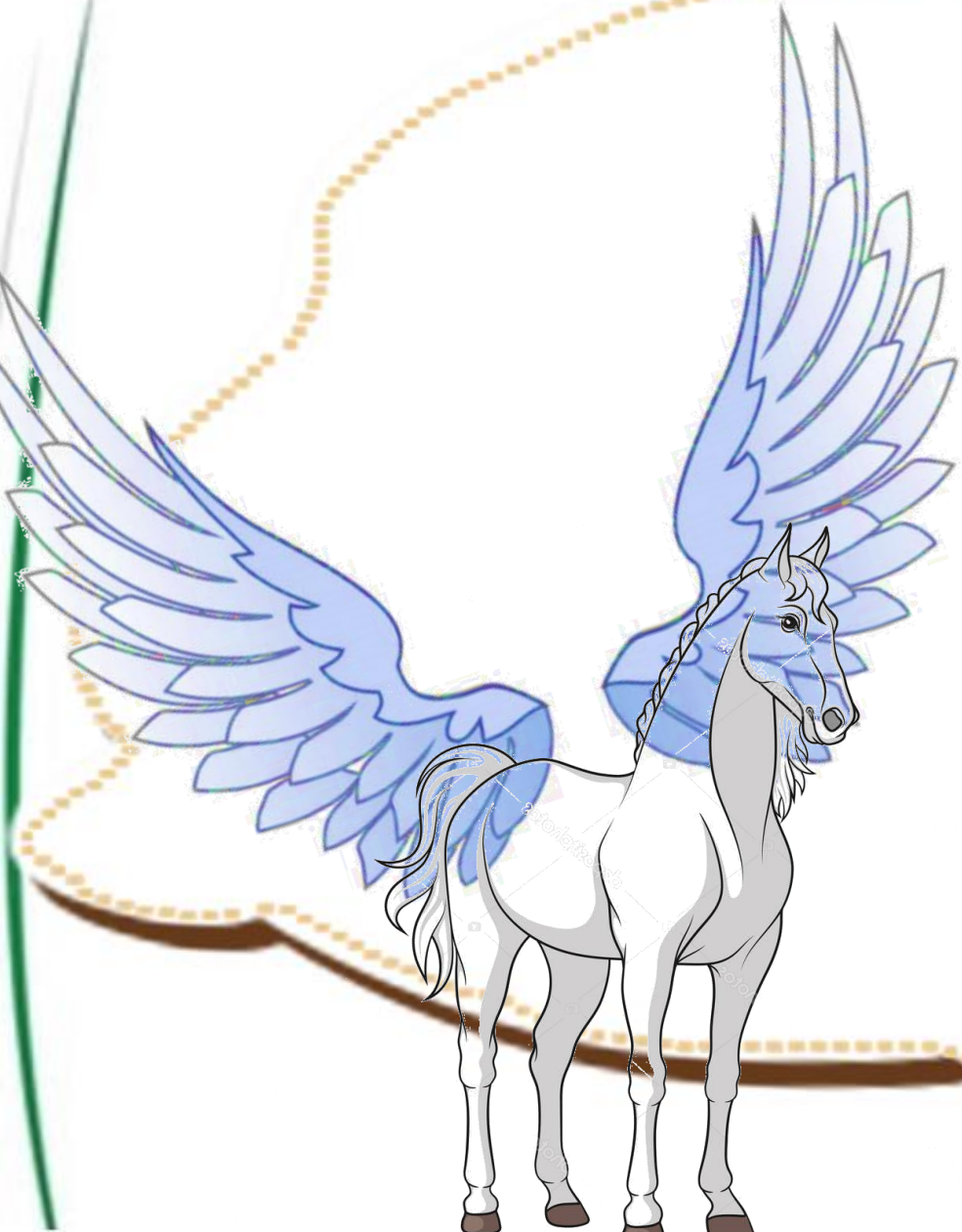
Đại Bàng Núi sải cánh. Ngựa Trắng chồm lên và thấy bốn chân mình thật sự bay như cánh Đại Bàng.

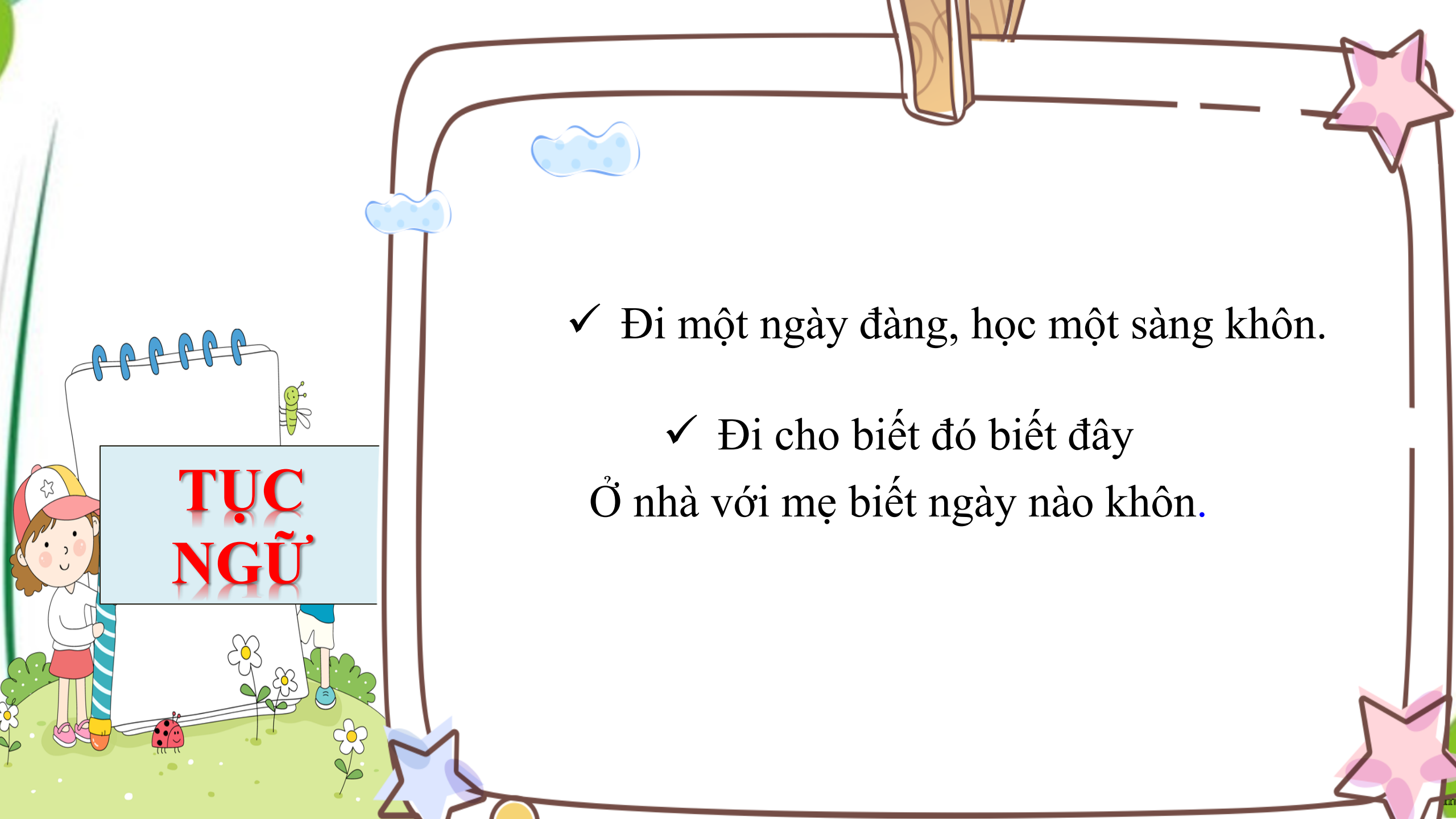
Đôi cánh của Ngựa Trắng

GHI NHỚ

Chúng ta phải mạnh dạn đi đó
đi đây để học hỏi, mở rộng
tầm hiểu biết, để mau khôn
lớn và tự tin hơn.

TỤC NGŨ

- ✓ Đi một ngày đàng, học một sàng khôn.
- ✓ Đi cho biết đó biết đây
Ở nhà với mẹ biết ngày nào khôn.

DẶN DÒ

- ▶ Nhìn vào tranh tập kể lại câu chuyện.
- ▶ Chuẩn bị bài sau.

A vibrant, cartoon-style illustration. At the top, a group of seven children and a small yellow dog are peeking over a horizontal line. From left to right: a boy with blonde hair waving, a girl with blonde pigtails, a small yellow dog, a boy with blonde hair, a boy wearing a yellow hat with a red flower, a boy holding a green balloon, a girl holding a framed picture of a landscape with a sun, mountains, and a house, and a boy. To the left, a large blue hot air balloon with a yellow basket floats in the sky. To the right, a large red hot air balloon is partially visible. The background is a light blue sky with soft white clouds and small white dots. At the bottom, there are rolling green hills and a large, multi-colored rainbow arching across the scene.

**CHÚC CÁC EM LUÔN
CHĂM NGOAN, HỌC GIỎI!**